

Hè adoot, riep ik, d'r is een ruigpoot op het strand, een vuile pikketrekker. Wat zeg je me nou, zegt de agent, die moeizaam zijn vette ambtenaren pens van de fiets bevrijdt, een voet zet hij op een step, licht zijn lichaam op en schuift de fiets naar voren. Knap werk. Hij kijkt eens rond en doet of t'ie me nou pas ziet. Terwijl hij zijn fiets tegen de stoep zet begint hij, wat zeg je me nou, wat wil je nou beweren? Een ruigpoot, een pikketrekker, hier op het strand? Waaro dan? Ik wijs op de lange vent, die veerkrachtig langs de zee stapt en op Kees, die aan komt hollen. Daar loopt die flikker, wijs ik naar de lange vent en dat is me vrind die die verleid heeft. De agent kijkt nog eens goed, wat hem moeite kost. Dan zegt hij, zeg es kleine etter, je moet hier geen sensatie maken, godverdomme. Weet je wel wie die meneer is, die daar wandelt. Wel as je het dan weten wilt, dat is godverdomme de luitenant-generaal Bruinstok. Hij komt hier met mooi weer altijd wandelen en mijn collega's en ik, die in deze wijk altijd onze dienst doen, hebben van de hoofdcommissaris opdracht gekregen om de generaal, waarmee hij jarenlang in Indië was, met alles van dienst te zijn en op te letten, dat hij niet wordt lastig gevallen. Ik zou me maar twee maal bedenken voor je die rot geruchten verspreidt, anders loopt het niet goed met je af. Ik geloof zei ik, dat pikketrekken geen pikketrekken meer is, als je maar een hoge oome bent en dat de politie je nog mot bescherme ook en dat de fatsoenlijke mensen, die zich beklagen, nog bedreigd worden ook. Kleine rotzak, zei de agent, als jij ernstig gaat beweren dat de generaal heeft gevraagd om met je vuile ongewassen rot pootjes zijn zak te kietelen, beloof ik je een vrolijke tijd en lazer nou maar op, voordat ik je meeneem naar het bureau en je mooie vrindje ook, tegen Kees die er bij gekomen was, jij hebt zeker ook rot smoesies over die meneer, hè? Tot mijn liederlijke verbazing, zei Kees, ben je bedonderd agent, de persoon waar U zoo oneerbiedig over spreekt, is godverdomme me vriend Generaal Bruinstok, ik heb met hem staan bikkele op het strand, hetgeen toch een rotagentje me niet zou willen verbieden. Wat U daar durft te zeggen is smerige laster en als ik a.s. woensdag met me vrind ga zeilen op de Kaag, dan zal ik hem wel verzoeken, zich bij Uw meerdere te beklagen. Je mot maar niet denken dat dat vieze pakkie, dat je aanhept, je het recht geeft om fatsoenlijke burgers van hun kleine genoegens te beroven. En om je wat op te frissen zal ik je vertellen dat bedoelde persoon, die me vrind is, Bruinstok heet en Generaal is in het Leger van Hare Majesteit, dat jullie dus om zo te zeggen de zelfde baas hebben, met dit verschil, dat hij kleine viezerikken zoals jij in zijn mond kan nemen en ze daar heen spugen, waar die maar wil. Gemaakt deftig voegde hij er aan toe, U hoort nog wel van mij, agent. Verslagen keek de agent rond. Het zweet stond op zijn voorhoofd, eindelijk zag hij mij en siste kleine klerelijer, jou krijg ik godverdomme nog wel. Ik had begrepen dat de vent aan zijn einde was en niet meer wist waar hij was. Om hem te treiteren zei ik, ouwe lul sta daar niet te klootzakken, stap op je ouwemanne manier op je rot fiets